

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.39.049/2012/8.szám

A Kúria a Dr. Szkaliczki Zsolt ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Hargitai Emil ügyvéd (**cím**) által képviselt Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (1071 Budapest, Damjanich u. 48.) alperes ellen szociális ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Gyulai Törvényszék 2012. január 26. napján kelt 6.K.23.482/2011/15. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 17. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 6.K.23.482/2011/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes a ... szám alatti telephelyen 50 férőhelyes idősek otthonát működtetett, melyre 1999. július 1. napjától rendelkezett működési engedéllyel. A Békés Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve ... Kistérségi Népegészségügyi Intézete (a továbbiakban: szakigazgatási szerv) 2011. március 4. napján helyszíni ellenőrzést tartott az intézményben. Az ellenőrzésről jegyzőkönyv került felvételre, amelyben az ellenőrzés eredményeként megállapítást nyert, hogy az intézmény közegészségügyi szempontból, valamint az ellátás személyi és tárgyi feltételei tekintetében nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, egyes feltételek vonatkozásában az állapot kritikus. A jegyzőkönyvet az ellenőrzésen jelenlévők aláírták, az intézményvezető nem emelt kifogást. A szakigazgatási szerv 2011. március 8. napján kelt 777/4/2011. számú határozatában felhívta a felperest, hogy a rögzített hiányosságokat szüntesse meg. A teljesítésre részben azonnali, részben rövid -

legkésőbb március 31. napját megjelölve - határidőt szabott, melynek elmulasztása esetére bírságot helyezett kilátásba. Egyidejűleg a szakigazgatási szerv vezetője megkereste a Békés Megyei Kormányhivatal Szociális Hivatalát, mint elsőfokú hatóságot, hogy az ellenőrzésen tapasztaltak alapján és az arra tett hatósági intézkedések ellenére sem tartja a gondozottak helyzetét megnyugtatónak, ezért kérte a két hatóság között egyeztető tárgyalás lefolytatását az intézmény további működésével kapcsolatban. A szakigazgatási szerv 2011. március hó 17. napján utóellenőrzést végzett, amelyen szintén jegyzőkönyvet vettek fel, a jelenlévők e jegyzőkönyvre sem tettek panaszt, észrevételt vagy kifogást. Az utóellenőrzést követően a szakigazgatási szerv 2011. március 17. napján kelt 777/10/2011. számú végzésében az elmaradt intézkedésekre tekintettel a felperest 50.000 Ft eljárási bírság megfizetésére kötelezte. Ugyancsak 2011. március hó 17. napján végzett ellenőrzést az intézményben az elsőfokú hatóság, amely ellenőrzésről szintén jegyzőkönyv készült. Az elsőfokú hatóság 2011. március 18. napján kelt BSz/210-4/2011. számú határozatában a felperes 5/138-6/2008. számú működési engedélyét visszavonta és kötelezte, hogy a szociális szolgáltatással haladéktalanul hagyjon fel. A határozatot jogorvoslatra tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2011. június 3. napján kelt 28260-17-320//2011. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozatban a szociális szolgáltatók és intézmények működésének engedélyezéséről és ellenőrzéséről szóló 321/2009.(XII.29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Szmr.) 13.§ (1) bekezdés d) pontja alapján került sor a működési engedély visszavonására, mivel megállapítást nyert a helyszíni ellenőrzés során, hogy az intézmény személyi, tárgyi feltételei, működése az ellátottak egészségét súlyosan veszélyezteti, az 1/2000.(I.7.) SzCsM Rendelet (a továbbiakban: R.) 2. számú melléklet 2. és 4. pontjában meghatározott kötelezően alkalmazandó ápolói létszám fele áll a rendelkezésre, a higiénés helyzet kritikus, a gyógyszerellátás akadozó, illetőleg a diétás étkeztetés nem hozzáférhető. Utalt arra, hogy az intézményben korábban is tartottak ellenőrzéseket, amelyek során hasonló, súlyos hiányosságokat tapasztaltak az ellenőrök. A korábbi felhívások zömében eredménytelenek maradtak, a szankciók a kívánt hatást nem érték el. Összegezve, az intézet működésében, a betegek ellátásában feltárt hiányosságok olyan súlyúak voltak, amelyek megalapozták a működési engedély visszavonásának szükségességét.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indokolása szerint az eljárási kifogásként előadott határidő túllépés nem volt kihatással az érdemi döntés meghozatalára, ezen eljárási szabálysértés nem szolgálhat az alperesi határozat hatályon kívül helyezésének alapjául. A tényállás tisztázása körében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a bizonyítási eljárás, köztük a helyszíni szemle, helyszíni ellenőrzés, tanúmeghallgatás

mind olyan eljárási cselekmények, amelyről jegyzőkönyv készült, és amely, mint közokirat bizonyítja a benne foglalt intézkedés, az abban rögzített adatok és tények valóságát. Tekintettel arra, hogy a felperes, illetőleg a jelenlévők a jegyzőkönyvek megállapításaira sem észrevételt nem tettek, sem kifogást nem terjesztettek elő, a perben lefolytatott bizonyítás már nem volt alkalmas arra, hogy a közokiratban foglalttól eltérő tényállás kerüljön megállapításra. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§ (1) bekezdésében előírtakkal, azaz az indoklási kötelezettséggel kapcsolatban az elsőfokú bíróság véleménye az volt, hogy az alperes maradéktalanul eleget tett ezen kötelezettségének, az elsőfokú határozathoz képest a tényállást ki is egészítette. Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes azon kifogásait, hogy az eljárásban más, párhuzamosan futó eljárások anyagát vonta be, azokat értékelte, és a jegyzőkönyvekben ellentmondások fedezhetők fel. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az azonnali végrehajthatósággal kapcsolatos felperesi kifogásokat sem, tekintettel arra, hogy a Ket. 101.§ (3) bekezdése a) és d) pontjai alapján a határozatot fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak lehetett nyilvánítani.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, illetőleg a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A keresetlevéllel egyezően kifogásolta az ügyintézés elhúzódását, az elsőfokú hatóságnak a felterjesztéssel kapcsolatos késlekedését, amely megghiúsíthatta a jogorvoslat eredményességét. Ismételten sérelmezte, hogy a tényállás tisztázására nem került sor, ezzel szemben a szakigazgatási szerv és az elsőfokú hatóság egymásnak ellentmondó megállapításokat tettek. Álláspontja szerint a közokirattal szemben is helye van ellenbizonyításnak és a határozatot hozó közigazgatási szerv és a szakhatóság jegyzőkönyvében fellelhető ellentmondás már önmagában is bizonyíték, amely megdönti a közigazgatási határozat alapjául szolgáló jegyzőkönyv tartalmát és ezzel a határozatok jogszerűségét is. Amennyiben az elsőfokú hatóság ellenőrzése a szakigazgatási szerv ellenőrzésére épült, érthetetlen, hogy a szakigazgatási szerv által előírt határidők mellőzésével miért döntött az elsőfokú hatóság az engedély visszavonásáról még a határidők lejártá előtt. A felperes más perére hivatkozással előadta, hogy a Fővárosi Bíróság 24.K.33.246/2010. számú ítélete az alperesi hivatkozással szemben hatályon kívül helyező ítélet volt. Kifogásolta, hogy a közigazgatási iratok nem kerültek becsatolásra, azok hiányosak, a másodfokú szerv iratanyaga teljességgel hiányzik. Előadta, hogy az iratanyagban hivatkozott és a szakigazgatási szerv, valamint az elsőfokú hatóság közötti egyeztetésre egyáltalán nem kerülhetett sor, arról a szakigazgatási szerv munkatársai sem tudnak.

Kifogásolta, hogy a párhuzamos ellenőrzések megállapításai teljes egészében nem fedik egymást, és így pl. szó sem volt penészedő falakról, ugyanakkor az elsőfokú bíróság ezen iratellenes megállapításokra nézve semmilyen következtetést nem vont le. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy a helyszínen megállapított körülmények az ellátottak egészségét súlyosan veszélyeztették volna, s hogy ez olyan mértékű lett volna, amelyet csak a működési engedély visszavonásával lehetett korrigálni. Továbbra is kifogásolta mindenekelőtt az elsőfokú hatóság indoklási kötelezettségének elmulasztását, illetőleg a végrehajtás elrendelését, annak körülményeit, illetőleg az arról való hiányos rendelkezést. Álláspontja szerint összességében az alperesi határozat jogsértő, és ennek következtében jogsértő az azt jogszabályszerűnek értékelő elsőfokú ítélet is, amely önmagában is sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 195.§ (6) bekezdését és 206.§-át.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte, mivel az ítélet jogszerű.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemre tekintettel a következőkre kíván rámutatni. A felperes keresetében előadottakat az elsőfokú bíróság vizsgálta és azokról kellő indoklással ellátott megalapozott döntést hozott. Egyetért a Kúria azzal, hogy az eljárási határidő túllépése nem a határozat érdemére kiható jogsértés, a döntés hatályon kívül helyezését nem alapozza meg. A határozat azonnali végrehajtásának elrendelése nemcsak jogszerű volt, hanem az eljárás tárgyát figyelembe véve annak elmaradása vethetne fel jogszerűségi kérdést. A tényállás tisztázására vonatkozó felperesi kifogás nemcsak azért nem alapos, mert a közokiratnak minősülő, az eljárás során nem kifogásolt jegyzőkönyvek kellően alátámasztják a hatóság döntését, hanem azért sem, mert a felperes nem tudta az azokban rögzített tényeket megcáfolni. Önmagukban a felperesi állítások, a szóhasználatra

vonatkozó kifogás (penészes/gombás falak), a tények és események logikátlan egymáshoz rendelése, illetőleg a perben meghallgatott tanúk vallomásai alkalmatlanoknak bizonyultak a jegyzőkönyvek valóságtartalmának kétségesse tételére. Azt helyesen értékelte a bíróság, hogy a jegyzőkönyvi megállapításokkal szemben a felperes kifogást, észrevételt nem tett, így mulasztása - eltérő tények előadásának hiánya - akadályozta az általa későbbiekben állított tények feltárását. A felperes a hatósági eljárásban tanúsított magatartásának következményeit viselni tartozik, mivel a hatóság az eljárási szabályokat betartotta, saját lehetőségeihez mérten a tényállást feltárta.

Ami az elsőfokú határozat indokolásnak terjedelmét illeti, megjegyzi a Kúria, hogy a per tárgya nem az elsőfokú, hanem az alperesi határozat felülvizsgálata. Az alperes pedig határozatában kellően indokolta döntését, amikor teljes körűen felülvizsgálta az elsőfokú határozatot, ezzel korrigálta az elsőfokú határozat hiányosságait.

A felülvizsgálati kérelemben előadott további érvek és állítások, mint például az iratok hiányossága, miután a keresetlevélben, illetőleg a per folyamatában sem kerültek előterjesztésre - tiltott kereset kiegészítésnek tekinthetők - így a felülvizsgálati eljárásban nem vehetők figyelembe.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült - a kifejtett munkával arányban álló - felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége okán a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket, a 6/1986.(VI.26.)IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. március 27.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró